

Sağ kalanlarımız var mı?
Bu sandığa masum cesetler saklı
Baktık etrafta herkes haklı
Kalsın bu sokak, bizim kalsın bu sokak
Tatava yasak, sen yorulduk san
Rahatla uzan, derdimiz var eksik olmaz
Git ona (git ona), git sorma (git sorma)
Hayat bu çelmeyi çok seviyor
Benim ahdım var, deli gömleğim yok
Hecelere yükledik abi bi' ton tasa, dert başa
Hiç yok farklı bi' ton
Kaçmadı kavgamız aynı
Aynamız da bizim
Açmadık perdeler karanlık oda, sanki
Korkuyor musun yoksa kalk yanımdan
Hayat varsa üç yüz sayfalık kitaplarından

Kaçıncı kapalı kapı bu, bu
Açılmayan mazileri hatırlayıp dur, dur
Hangi tarih yazdı bunu söyle
Unutulduk, unutulduk

Kaçıncı kapalı kapı bu, bu
Açılmayan mazileri hatırlayıp dur, dur
Hangi tarih yazdı bunu söyle
Unutulduk, unutulduk

Neyine güvenir ruhum?
Söküp alıp elimle tutarım onu
Her adım başı pusu
Ne zaman uyudum; o zaman yapıştı yakama huzur
Yürünen uzun bi' yol
Gidince dönülmüyor ve sonu görünmüyor
Yaradan ölünmüyor
Ama şakadan ölüm de yok (yok, yok, yok)
Uçsuz bucaksız yolculuklarla konuştun aslında konu şu dilinden dökülen cümle
nin hedefi sonuçtan oluşur
Bu seni yıkar ve eder adam, nereye kadar?
Gerçeğin kapılır bir yalana
İçinden çıkılmaz bu halin acısı dökülür sigarana
Bir yanında sen ve bir yanında ben hep üçümüz bir arada
Gözlerimizin özlemi gökyüzüne
Boynundan asılı flamalar
Yüksekte izlerken bu şehri
Nefretin dönüşür canavara
Kaçamaz olursun dizlerin üstünde sürünmek istersen kefenin cebinden para çık
ar
Bunun için yaşa, bunun için geber
Bokun içinde debelen uçurum ucunda
Tepeden zemine bi' düş hele tüm kelimeler istemsiz şekilde dönüşür birbirine
Bu şekilde döner mi çark?
Kabuslarım gerçekten görününce
Uyanmak istediğim bir cehennem
Saf karanlığının gölgesinde

Kaçıncı kapalı kapı bu, bu
Açılmayan mazileri hatırlayıp dur, dur

Hangi tarih yazdı bunu söyle
Unutulduk, unutulduk

Kaçıncı kapalı kapı bu, bu
Açılmayan mazileri hatırlayıp dur, dur
Hangi tarih yazdı bunu söyle
Unutulduk, unutulduk

Sonuçta gidenler onlardı
Yaka silktin yalnızlıktan
Pek asildin eskilerde
Üzülme tepende yine güneş doğacak
Gece içtin kara sütünü gününün
Ölümsüz olmak istiyordun
Şarap gibi yıllanırken aklın
Bardağın dibinde kaldı korkun
Şimdi geçmiyor mu forsun? (hayır)
İçinde sadece korku kaldı
Meleklerle yarışmak niyetken
İçindeki şeytana borçlu kaldın
Sonsuz artık bu yoksunluk
Geri gidişini resmediyor talihin
Aklına getir hep faniliğini
Pişmanlık bu dünyaya tabi değil hiç
Hangi kapıyı açacağına ver karar
Karanlık olmadan her taraf
Yalpalar yüzüne düşen o ışık
Ortasındasın hep kışın
Düşün taşın, sadakat en büyük sınavın
O yüzden yaralı inançların
Aklını kaybettiğini düşünme
Sadece yanlış taraftasın
Tüm kazanımlar biter bi' gün
Para gibi, aşk gibi, dostlar gibi
Burnun sürter yoklar dibi
Kavuşamayan tüm kollar gibi
Farklı pusudaki yollar gibi
Bedenin düşer, yoklar dibi
Gündüz gözüyle ölmek gibi
Gün bitip özüne dönmek gibi